

fig og frastrive fig Ret til, hvis der er gyldige Grunde fra Kommunalbestyrelsens Side mod at ophæve Afgiften; da det statte Kommunalbestyrelsen og i Hindret Ministeren fra at handle. Forsaavidt man altsaa vilde gaa ind paa nu at stemme Paragrafen ud og optage den til 3die Behandling i den Form, at man overlod Kongen med Kommunalbestyrelsens Samtykke at ophæve Afgiften, har jeg Intet derimod; men at overlade det til en Minister at afgjøre, at dens Stab falde bort, om endog Kommunalbestyrelsen vægrer sig derved, kan jeg ikke være med til at

Ordføreren: Jeg har opfattet den ærede Ministers Ytringer i denne Sag saaledes, at det er en bestemt Beslutning hos Finantsministeren og hos Indenrigsministeren, at her ikke vil blive taget nogen Bestemmelse med Hensyn til Ophævelsen af Arealafgiften med mindre Kommunalbestyrelsen er enig deri. Hvis jeg ikke havde opfattet den ærede Ministers Erklæring saaledes, vilde jeg ganske vist ikke have taget Udvalgets Forslag til §. 7 tilbage. Saaledes som jeg har opfattet Forholdet, dreier Spørgsmaalet sig altsaa egentlig kun derom, hvorvidt Bygningsmagten kan berolige sig ved en Erklæring afgiven saaledes, at Finantsministeren tillige udtaler sig paa Indenrigsministerens Begjælling, hvorvidt det maatte findes nødvendigt at sætte et bestemt Forbehold ind i selve Lovens Begjælling, at jeg ikke har misforstaaet den ærede Finantsministers Udtalelse; i modsat Fald vil jeg stemme for det Udvalgs Forslag, som er optaget af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig).

Madvig: Naar jeg heder om Ordet.

Formanden: Den ærede Finantsminister har først Ordet; derefter aflæser det ærede Medlem sine Bemærkninger.

Finantsministeren: Ja, det er maasse ikke af Veien, at jeg først forklarer mig om det Punkt, som den ærede Ordfører har bragt frem. Jeg har opfattet min ærede Kollega Indenrigsministerens Udtryk til mig saaledes,

at han, inden han forelagde denne Sag for Kongen, vilde afstæffe Kommunalbestyrelsen en Erklæring, og at han, dersom Borgerrepræsentationens Flertals Anskuelse gik i denne Retning, vilde indstille Ertergivelsen, men dersom den gik derimod, vilde Ertergivelsen ikke blive indstillet. Begjællingen selvfølgelig yderligere kunne bekræfte eller modsig dette for Thinget, inden Sagen kommer for til 3die Behandling, men det ønsker jeg at gøre klart, at Grunden, hvorfor man har valgt denne Form, er den at efter den hele Maade, hvorpaa Sagen kom frem nemlig ved privat Initiativ, vilde det ikke paa anden Maade blive muligt, samtidig at stæffe den Skatteydende i Kjøbenhavn den samme Ertergivelse med Hensyn til den kommunale Afgift som med Hensyn til Statsafgiften. Det var ikke muligt i den Tid, som stod til Raadighed, at faae fremaldt en Beslutning om Sagen, baade fra Magistraten og fra Borgerrepræsentationen. Altsaa blev Bestemmelsen i denne Paragraf, saaledes, som jeg for tilloed mig at fremhæve, indsat for at værne om Kommunalbestyrelsens Ret. Man har altsaa ment, at paa den Maade vilde det lade sig gøre allerede nu. Naar det kunne faae den tilsvarende Betælselse i den kommunale Afgiftes Udbyttet, medens man ellers maatte vente til næste Nat.

Madvig: Saavidt jeg har hørt, var den ærede Finantsministers sidste Erklæring anderledes og bestemtere end den første. Første Gang sagde den høitærede Finantsminister, at han kunde forsikre om, at Afgjørelse ikke vilde blive truffen, førend Kommunalbestyrelsen var bleven hørt. Nu derimod troede han, at hans Kollegas Erklæring gik ud paa, at Sagen ikke vil blive afgjort imod Kommunalbestyrelsens Flertals Indstilling. Naar Sagen ikke vil blive afgjort imod Kommunalbestyrelsens Majoritets Indstilling, er det opnaaet, hvad jeg vilde opnaa, men jeg maaske dog gjøre opmærksom paa, at hidtil er Ministerens Erklæring ikke ganske bestemt; thi han har kun sagt, at han "forstod" sin Kollega saaledes, han har ikke med Bestemthed sagt, at det er Meningen, at der her ikke vil blive gjort en Forandring i Kjøbenhavns kommunale Skatte-